

[Chr. Christiansen.]

Betydning, at Fonden fortsat er i Stand til at yde Støtte til disse Formaal, ja, at det endog maa kunne blive muligt at udvide denne Støtte. Der har i de tre Regnskabsaar, hvori Fonden har virket, været ydet i alt 46 500 Kr. til Formaal i Musiklivet uden for Det kongelige Teater. Er det end Smaa-beløb, der her er Tale om, har de været af meget stor Betydning. Der har været givet Understøttelse til faste Punkter for den levende Musik i Aarhus, Odense, Aalborg og København. Det er Flertallets Opfattelse, at de stigende Byrder, som paalægges Kulturfondens Kasse paa Grund af visse Prisstigninger og Lønstigninger paa Det kongelige Teaters Regnskab, bør udlignes, saaledes at Statens Tilskud til Det kongelige Teater bliver gjort glidende, hvor det drejer sig om Ændringer i Pris- og Løn-niveauet, som Det kongelige Teater og Den kulturelle Fond ingen Indfyldelse har paa. Jeg gør opmærksom paa, at Det kongelige Teaters Indtægter har været stigende i de Aar, hvori Kulturfonden har virket, og der kan næppe tænkes en yderligere Stigning af Det kongelige Teaters Indtægter. Vi forventer, at Undervisningsministeren i sine Overvejelser om Teatrets fremtidige økonomiske Stilling vil tage disse Synspunkter op til nærmere Behandling.

Der blev ved første Behandling fremsat Ønske om Udvidelse af Den kulturelle Fonds Bestyrelse. Dette Ønske har ogsaa været behandlet i Udvalget, men Flertallet mener ikke, at det er paakrævet at foreslaa nogen Ændring herom i Øjeblikket; man er dog klar over, at det er et Spørgsmaal, der senere vil være Grund til at tage op til fornyet Behandling.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Lovforslaget til uændret Vedtagelse.

Himmelstrup: Det er jo et beskedent og for saa vidt ubetydeligt Lovforslag, der her er til Behandling, som — i hvert Tilfælde efter den Opgørelse, der foreligger — kun drejer sig om at tilføre Den kulturelle Fond et Beløb paa ca. 25 000 Kr. om Aaret. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det i Virkeligheden vil blive mere; paa et andet tilsvarende Omraade vedrørende Indtægterne for Den kulturelle Fond, Afgifterne fra Koda, viste det sig nemlig, at de ogsaa oprindelig var budgetteret til 25 000 Kr., men for næste Regnskabsaar regner man med, at de vil blive mellem det 3- og 4-dobbelte.

Som den ærede Ordfører (Chr. Christiansen) udtalte, er det ikke lykkedes i Ud-

valget at opnaa Enighed om Lovforslaget, idet vi fra vor Side ikke mener at kunne medvirke til dets Gennemførelse. Dette er selvfølgelig ikke Udtryk for nogen Vrangvilje over for kulturelle Bevillinger, det ligger i Sagens Natur, og man vil ogsaa af Betænkningen se, at vi har givet vor Afvisning af Lovforslaget en rent formel Begrundelse. Der kan maaske ogsaa siges at være lidt yderligere Betæneligheder ved at fortsætte ad den Vej, man er inde paa: ved at uddele Eneretsbevillinger, en Art Monopoler, skaber man Fonds af halv-offentlige Midler, der skal støtte dette eller hint Formaal, som i Virkeligheden er Statsformaal. Det er aldrig nogen tiltalende Fremgangsmaade. Det er i og for sig heller ikke tiltalende at unddrage Bevillingsmyndighederne Forvaltningen af saadanne halv-offentlige Midler og paa en Maade forvandle de ministerielle Kontorer til rene Naadesekretariater. Det skal man ikke ind paa i højere Grad end strengt nødvendigt.

Af den Skrivelse, Undervisningsministeren har sendt Udvalget, ser jeg ogsaa, at der gennem den Eneret, det Monopol, man vil give Danske Dramatikeres Forbund, opnaas Mulighed for en Afgift til Dramatikernes Understøttelseskasse. Det er jo udmærket at samle Penge sammen, men naar man tænker paa, at denne Eneret ogsaa skal danne Grundlag for, at Staten kan faa sin Andel som en Art Betaling for dette Monopol, kan det ifølge Sagens Natur ikke være andet, end at Brugen af de paagældende Værker til Oplæsning, Opførelse og paa anden Maade bliver dyrere. Som man kan se af Betænkningen — den ærede Ordfører var ogsaa inde derpaa —, skal vi igen i næste Rigsdagssamling beskæftige os med Det kongelige Teaters Forhold; vi fra vor Side havde troet, at det vilde ske allerede i indeværende Rigsdagssamling, det stillede den højtærede Undervisningsminister i Udsigt ved Finanslovsforslagets anden Behandling, og vi har derfor ment, det vilde være rigtigst at udskyde dette lille Lovforslag til Behandling samtidig med Spørgsmaalet om — som den højtærede Minister kaldte det i Udvalget — „den endelige Ordning“ af Det kongelige Teaters Forhold. Vi kan nemlig ikke se anderledes paa det, end at der er en vis Forbindelse mellem Den kulturelle Fond og Det kongelige Teater. Det var der oprindeligt; vi behøver jo ikke at skjule for os selv, at det, man gjorde, dengang man oprettede Den kulturelle Fond, var at skabe en Omvej, hvorved man kunde nedbringe det direkte Statstilskud til Det kongelige